

Sjednocení pod jednou Hlavou

1 Zůstaňme na okamžik stát v modlitbě. Ó, Bože, náš Otče, děkujeme Ti znovu dnes večer za tu výsadu, že jsme se mohli shromáždit a modlit se. Ty jsi zaslíbil, že vyslyšíš z nebe a odpovíš na naše modlitby a uzdravíš tuto zemi.

2 Bože, jestli je někde nějaká země, která potřebuje uzdravení, je to zrovna ta země, v níž žijeme. Modlíme se, abys ji uzdravil tím, že pošleš staromódní probuzení, které ji vyléčí z jejích nemocí, z jejích duchovních neduhů. Vyslyš, Pane.

Amos 8:12

3 Ty jsi nám dopřál spoustu jídla, pěkné oblečení, ale, ó, my toužíme slyšet Slovo Páně. Ty jsi ve Slově řekl, že v těchto dnech nastane hlad a lidé se budou toulat od severu k jihu a od moře k moři a budou hledat příležitost, aby uslyšeli Slovo Boží, ale nebude jim to dáno.

4 Ó, Bože, pomaz zнову své služebníky. Pane, kéž bychom se mohli rozejít na misijní pole se Slovem, rozsévat pravdivé Slovo. A pokud nebude žádné Slovo, žádné semeno zaseto, pak nebudou žádné žně. Dej nám teď sílu, dokud je den, abychom mohli těm umírajícím a hynoucím miliónům rozsévat semeno života, protože o to prosíme ve Tvém jménu a ke Tvé slávě. Amen. Můžete se posadit.

5 Je to úplně v pořádku, pokud sem položíte tyto malé kapesníčky jako tenhle. Budeme se za ně modlit a bude to pro nás velkým požehnáním; a Bůh to vždy poctil. Jsou to takové malé jednoduché věci – modlitba za kapesníčky.

6 Je tady jeden mladý muž, je to syn jednoho bratra kazatele z Jižní Afriky, který byl tam na těch shromážděních. Když jsem byl v Kapském městě, bylo mi doručeno osm velkých pytlů dopisů. Neměli jsme příležitost každému jednotlivě posloužit, a tak jsem se jednoduše za ty pytle s dopisy pomodlil.

7 A noviny psaly: „Bratr Branham je dost pověřčivý; modlil se za dopisy.“ Ale když tohle děláme, je to podle Písma. Je to založeno na Slově Páně.

8 Dnes večer bych chtěl skončit brzy. Minulý večer jsem vás přidržel trochu déle a je mi líto, že jste nestihli autobusy a podobně.

9 Zítřka večer, bude-li vůle Páně, bych rád kázal na téma „Nápis na stěně“ a „Znamení času“.

10 A pak v pátek večer, bude-li vůle Páně, bych chtěl kázat na téma, „Bude církev vzata před obdobím soužení nebo ne?“

11 V neděli odpoledne bych chtěl kázat na téma „Jak orlice narušuje své hnízdo a vznáší se nad svými mláďaty“.

12 V pátek večer musím odjet domů. Musím přivést paní Branhamovou s dětmi. Není to daleko, jenom asi dvě stě kilometrů. Jinak by neviděli ani jedno z těch shromáždění.

13 A hned potom se chystám odjet do Afriky. A právě dnes mi byla doručena velká zpráva, kterou jsem četl s nadšením v srdci, je od pěti národů, a jejich vysocí představitelé volají o takovou službu a sdělují mi, že tato služba je schopna zachránit jejich národ před komunismem. Ó, byl jsem tak šťasten, když jsem to mohl slyšet.

14 V jednom z těchto států jsem nedávno byl; v devět hodin ráno tam zemřelo nějaké malé dítě! A ten večer, asi v deset, když jsem se konečně dostal na pódium, mi Pán Bůh o té chuděrce a jejím děťátku dal vidění, jak ožilo a bylo uzdraveno.

15 A, ó, den nato se to dostalo do novin! A další večer odevzdalo dvacet tisíc lidí svá srdce Pánu Ježíši.

16 Tento mladý muž, pan Toms, který tady sedí — někde tu je, před chvílí jsem ho zahlédl. Tome, zajímalo by mě, jestli jsi byl na tom shromáždění v Durbanu, kde bylo zachráněno těch třicet tisíc. Byl jsi tam v té době, v tom shromáždění? Nebyls, ale slyšel jsi o tom. Myslím si, že tvůj otec tam byl. Tom byl tehdy ještě chlapec. A je teď tady v biblické škole. Bylo tam třicet tisíc domorodců, kteří najednou přijali Krista jako svého osobního Spasitele. Ó, Bůh je tak dobrý, je to tak?

1. Mojžíšova 1:6

17 Pro dnešek jsem si zvolil téma, které mi Pán dnes položil na srdce, „Sjednocení pod jednou Hlavou“. Rád bych k tomu přečetl nějaké místo Písma, a to z 1. Mojžíšova z 11. kapitoly a jen část 6. verše:

A řekl Hospodin: Ať lid jeden jest...

A ať On teď přidá své požehnání k Jeho přečtenému Slovu. „Lid jeden je.“

18 Nuže, genesis znamená „začátek“. A všechno, s čím dnes

přicházíme do styku, mělo svůj začátek. A všechno, co zde máme, začínalo v 1. Mojžíšova. Zapamatujte si, život začal v 1. Mojžíšova. Smrt měla svůj počátek v 1. Mojžíšova. A všechny myšlenky začaly v 1. Mojžíšova, dobré i špatné. Všechno má svůj začátek v 1. Mojžíšova.

19 Pokud studujete Písmo opravdu pozorně, zjistíte, že dokonce i „ismy“ a kultury, se kterými se dnes setkáváme, měly svůj začátek v 1. Mojžíšova. Když sledujete Nimroda a ty jiné v Písmu a všechny jejich „ismy“, které dnes máme, ony začaly v 1. Mojžíšova.

20 No, dnes se to snaží vyleštit a usilují o to, aby to připomínalo něco jiného, ale pokud jen sledujete povahu této věci a způsob jejího jednání, je to pořád ten starý dábelický duch.

21 Víte, před několika lety, když jsem byl ještě chlapcem, žil jsem v období prohibice. A tehdy měli toho Charlieho Barleycorna, jak mu říkali. Mnozí z vás si to určitě pamatují, takový strašidelně vypadající člověk s pomačkaným kloboukem na hlavě, shrbenými zády — prostě odporně vyhlížející stvoření. To byl Charlie Barleycorn.

22 Ale víte, dnes se stal takovým naleštěným mužem. Už ho nezobrazují s nějakým hnědým džbánkem někde na nároží vykřičené městské čtvrti; on žije na lahvích v lednici všech lidí, a je to stále tentýž Charlie Barleycorn, stejně tak špatný jako kdysi.

1. Mojžíšova 6:3; Matouš 24:37; Lukáš 17:26

23 Bible říká, Bůh řekl v Bibli: „Můj Duch se nebude navždy přít s člověkem.“ A Ježíš řekl v Matoušově evangeliu 24: „Jak bylo za dnů Noema, tak bude i při příchodu Syna člověka.“ Všimli jste si toho? Duch Boží se nebude navždy přít s člověkem — to ne člověk usiloval poznat Ducha Božího, ale byl to Duch Boží usilující vejít do člověka.

24 A, och, jak se to podobá dnešku. Duch Boží se pře s člověkem. Zajímalo by mě, jestli Bůh neuvažuje zrovna tak jako v té době. To Ho zarmoutilo, že vůbec stvořil člověka, když viděl, jak vzpurný se člověk stal vůči Jeho Duchu a Jeho programu a vůči způsobu života, jaký má pro muže a ženy.

25 Nuže, dnes v našem textu můžeme vidět, že se lidé spolu sjednotili. Přišli z východu a směřovali na západ, až přišli do údolí Sinear. Civilizace vždy postupovala z východu na západ.

26 Přál bych si, abych na to měl čas, mohl bych kázat na toto téma: „Co se stane, když se setká východ se západem?“ On se již setkal. Východ se západem se už setkali. Člověk putoval stejným směrem jako zapadající slunce, protože je pomíjivým stvořením. Jde

společně se sluncem. Vstává a putuje na západ. A nyní se setkal východ se západem. A na své pouti získává celou dobu poznání a teď se tento koloběh obrací zpět.

²⁷ Vidíme tedy, že když oni putovali, přišli do nějaké krásné země a sjednotili se jako jeden lid. A to je úplně v pořádku, ale oni se sjednotili pod špatné vedení. Sjednotili se pod vedení člověka, zatímco Bůh si přeje, aby se člověk sjednotil pod vedení Jeho samého. Přeje si, abychom byli jedno, ale chce, aby byl Jedním z nás. Lidé si však přejí, aby jejich vůdcem byl nějaký pašák, a sjednotí se pod moudrostí toho pašáka.

²⁸ A je to opravdu překvapující, když sledujeme, jak člověk touží po tom, aby byli jedno. Chce být jedno proto, že mu to bylo Bohem stanoveno. Bůh učinil člověka, stvořil ho tak, aby byli jedno, aby spolupracovali, aby mezi nimi byla spolupráce; to je lidská vlastnost. Bůh ho takovým učinil.

²⁹ Nicméně člověk si vždy chce ponechat nějaké své vlastní názory. Chce navrhnout něco, co Bůh ohledně něj nezamýšlel. Dělá si ohledně své cesty své vlastní představy. Dělá si své vlastní plány. Nechce přijmout Boží plán, který je pro něho udělán... je to v jeho padlé přirozenosti.

³⁰ Bůh v Edenské zahradě řekl, že kdyby se jen dotkl toho stromu, neštěstí bude na cestě. Jenomže člověk z toho stromu vzal a stal se vědeckým pracovníkem. Když poprvé ochutnal, oddělil se od svého Spasitele, od svého Stvořitele.

³¹ A právě tak je to dnes, že člověk stále žije díky tomuto stromu. A na světě pro člověka neexistuje žádný způsob, aby byl skrze tento strom zachráněn. Proč tedy tolik zdůrazňujeme vědecký výzkum; jak bychom se mohli zachránit, jak bychom mohli vyprodukovat bombu, která bude lepší než ta ruská nebo zkonstruovat letadlo, které bude rychlejší? Snažíme se tím sami zachránit.

³² Moudrost nebo poznání nás nikdy nezachrání: ona nás pokaždé odvede ještě dál od Boha! Existuje pouze jedna cesta spasení — vrátit se zpět ke stromu života. Moudrost se ani nenachází v zorném poli. Je zapotřebí se vrátit ke stromu života.

³³ Byly tam dva stromy: jeden byl strom poznání, ten druhý strom života. Dokud člověk jedl z tohoto stromu, mohl žít. Když ochutnal z tamtoho stromu, zemřel.

34 Ale vidíte, je to v jeho povaze, neustále se snaží udělat něco sám od sebe. Ale není tady nic, co bys mohl udělat a zachránit se.

35 Nějaký člověk mi jednou řekl: „Ó, já jsem Boha hledal a hledal.“

36 Chvilí jsem ho poslouchal a pak jsem řekl: „Pane, nechci vám nic namítat, ale musím. Vy jste Boha nikdy nehledal.“ Žádný člověk to nikdy nedělal. To není člověk hledající Boha; to je Bůh hledající člověka.

1. Mojžišova 3:9

37 Nebyl to Bůh, který procházel zahradou a volal: „Adame, Adame, kde jsi?“... to nebyl člověk procházející zahradou a volající: „Bože, Bože, kde jsi?“ Byl to Bůh, který volal Adama.

Jan 6:44

38 A Bůh řekl ve svém Slově: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho můj Otec nepřitáhne.“ Musíš se přesvědčit, kdo tě přitahuje, ale je to Bůh, který tě prvně přitahuje. Říká to Písmo. A jak je to pravdivé.

39 Ale tady shledáváme, že oni se sjednotili pod jedním velkým vůdcem. A pokud ustanovíte člověka vůdcem nad člověkem, pak bude mít nějaké vlastní názory a bude se snažit docílit něco, co si sám naplánuje.

40 A Nimrod jim postavil věž. A je to zvláštní, když se zamýšlíme nad tím, co dělá ďábel. On ukradl Bohu autorská práva a pak to udělal. Satan není schopen tvořit. Satan není žádný stvořitel, je to jen obyčejný převraceč něčeho, co už Bůh stvořil.

41 A proto každý, kdo zná Bibli, ví, že Bůh nikde neříká, že satan je schopen uzdravit. Uzdravení to je tvoření. A kdyby byl ďábel schopen tvořit, pak by si mohl stvořit svět a nějaké lidi. Ale on není schopen stvořit; převrací jenom to, co Bůh již stvořil.

42 Co je nepravost? Je to převrácená spravedlnost. Všechno, co vidíte a co je špatné, udělejte jen opak této věci a bude to v pořádku. Protože nepravost, to je jenom převrácená spravedlnost. A v tu chvíli z toho budeme mít to, co je správné.

43 A zapamatujte si, že všechno, co dělá člověk a co se nachází mimo Boží plán, je převrácenost. Nezáleží na tom, jak hezky to může vypadat, zůstává to převrácené, protože Bůh má svou originální myšlenku a předal jí člověku; ale člověk si přeje udělat něco svým vlastním způsobem, člověk do toho chce něco vložit.

44 Izrael se dopustil v 19. kapitole 2. Mojžišové velké chyby.

Potom, co jim milost poskytla oběť, milost jim poskytla zachránce (Mojžíše), milost jim poskytla svobodu, a přesto chtěli udělat něco sami: „Dej nám Zákon.“ Oni ho stejně nikdy nedodržovali a ani toho nebyli schopni, a tak se to všechno vrací k tomu, že je to Bůh, který koná všechny své dobré věci.

45 Sjednocení pod jednou hlavou, tou špatnou hlavou. Všimli jste si toho? Dábel vždy usiluje o to, aby použil lidskou hlavu, dal člověku nějakou moudrost. Ó, spousta lidí, ti, kteří přicházejí do vaší církve, si vyberou svého kazatele: „Ó, on má Ph. D. Ó, to je pro naši církev ten správný.“ Já bych raději viděl muže, který nezná ani abecedu, ale zná Boha. Ale vidíte, vy si myslíte, vždyť ten člověk má vzdělání. Takový se dívá očima.

1. Mojžíšova 3:6

46 No, a to je ta stejná lež, kterou dábel řekl Evě. Řekl: „Ten strom je pro oči příjemný.“ A oči jsou vždy v hlavě. A to není nic jiného než smrt v přestrojení. Je to popelnice s troškou krému na povrchu. Je to tak.

47 Oni vidí u silnice ty poutače krásných mladých žen, které stojí a říkají: „My kouříme Chesterfields.¹“ A to způsobuje, že mladé ženy v dnešní době chtějí takové být, protože chtějí být populární. Proč? To je tatáž lež, za kterou stojí tentýž lhář, dábel, který způsobuje, že hřích vypadá příjemně. Je to jenom smrt v přestrojení!

48 A oni vyvěsí nějakou tabuli nebo plakát nějaké krasavice, nemravně oblečené, a ona si pomyslí: „Ó, to je krásné.“ Na pohled to vypadá příjemně, ale je to smrt v přestrojení. Tím to hasne — smrt — ve formě krásy. Zapamatujte si, krása je svůdná.

49 Byl to satanův nápad udělat hezčí království než to Michaelovo. Krása znamenala od začátku pád. A satan to vždy používal. A stejně tak to vidíme i dnes, že ďáblovu království je uděláno velice krásně. A spousta lidí se na to dala nachytat.

50 Nyní si zapamatujte, dábel je nábožný. Mnozí lidé rádi chodí do kostela, který má velikou a vysokou věž a uvnitř jsou plyšová sedadla. Není se co divit, že kazatel není schopen kázat déle než patnáct minut, jinak by všichni na takovém místě usnuli. A s varhanami za tisíce dolarů a s pastorem s přišpendleným límcem na dlouhé róbě, a jeho řeč, která lechtá uši, o nějaké společenské záležitosti nebo politice...

---

¹ Značka cigaret

⁵¹ My si něco takového nepřejeme! Opravdové dítě Boží, i kdyby se muselo postavit na rohu ulice nebo v nějaké malé staré misií a poslouchat kázání Božího slova v moci a projevech Ducha svatého, ono si vybere to své.

⁵² Ale to je věda, to je lidského původu organizace. Lidé se organizují. Ó, jak dobré je uslyšet... Někdy lidé říkají: „Já jsem presbyterián, já jsem metodista.“ Nechci na vás útočit, moji bratři. Snažím se jen o to, abych vám ukázal pravdu. Ale kdybyste museli říct, že jste letničnickí, pak byste pocítili sklíčenost vašeho ducha. A ten druh ducha skutečně potřebuje, aby byl přidušen. Vy říkáte, že to zabíjí Ducha. Dobře, každý duch, který může být usmrcen pod jménem letničnickí *organizace*, by měl být usmrcen. To je pravda.

⁵³ Letnice, to není organizace. Letnice jsou prožitím, které přichází ke všem znovuzrozeným dětem. Ó, já vím, že lidé se to snaží organizovat a udělali to. Zorganizovali tuto skupinu lidí; ale letnice ve skutečnosti nejdou organizovat. Letnice přijdou k metodistům, baptistům, presbyteriánům, ke komukoliv, kdo si to přeje. Ale oni z toho udělali organizaci.

⁵⁴ Je to člověčina, je to ďábel, který působí v jejich hlavě; je to něco, co musí vidět. „Naše denominace je větší než denominace toho chlapíka.“ Copak nevidíte, že ten starý ďábel neumírá? On žije dál! „My jsme větší než ti ostatní.“

⁵⁵ A nějaká obyčejná dívka se rozhlíží — byla kdysi alkoholičkou, a ona onehdy v jedné z největších letničnických církví ve Spojených státech vydávala svědectví. A lidé, když jim vyprávěla, jak byla vytažena z opilcovy hrobu, a když ji pět nejlepších lékařů v tomto národě prohlásilo za beznadějný případ, plakali. *Společnost A A A.*, Alkoholičtí anonymové se jí vzdali a uznali ji za beznadějný případ. (A když Duch svatý přišel na pódium a řekl: „Rosello Griffithová, ty jsi taková a taková alkoholička, a to a to se ti přihodilo, ale ‚Tak praví Pán...‘“ A ona byla osvobozena.) Ona tehdy vydávala svědectví a lidé plakali. A za nějakou chvíli řekli: „Ó, je to zlatá dívka, ale ona je letničnická.“

⁵⁶ Copak nevidíte toho starého, lidského původu, ďábla se zelenýma očima? Ó, tohle se nedá vyleštit. To stále zůstává hříchem a nevírou. Lhostejno, jestli je to svědek Jehovův nebo jakýkoli jiný svědek, dokud tam je Bůh, pak já budu s tím! Je to tak. Když Bůh působí v Duchu, Jeho děti se pohybují s tím.

57 Něčí magnetofon... Promiňte. Nejsem podnícen, ale cítím se opravdu nábožně. Ó, v tom je opravdu něco, co se vás zmocňuje. Slovo... Ne nad vámi, ale někde ve vás. To hýbe každým vláknem vašeho nitra.

1. Mojžíšova 3:6

58 Lidé jednají svéhlavě a dívají se svýma očima. Hledte, ďábel této ženě řekl: „Ó, ten strom je příjemný.“

1. Mojžíšova 3:6; Přísloví 23:7

59 Ona řekla: „Je hezký na pohled.“ Podívejte, ten stejný ďábel, pokud vás jen může přimět, abyste se na chvíli zamysleli, způsobí, že o tom začnete uvažovat. Přivede vás k tomu, že budete uvažovat svým rozumem. Ale Bůh nepoužívá lidskou hlavu; Bůh používá lidské srdce! Bůh působí na jeho srdce, zatímco ďábel působí na jeho hlavu. Bůh si zvolil srdce. Bible říká: „Člověk je takový, jaké jsou myšlenky jeho srdce.“

60 Před nějakým časem, před lety, vědci říkali: „No, Bůh se opravdu zmýlil, protože v lidském srdci se nenacházejí žádné rozumové schopnosti. Ano, člověk uvažuje svou hlavou.“ Kdyby Bůh mýnil hlavu, pak by řekl „hlava“. Ale On řekl „srdce“, a tak věřím, že měl na mysli srdce.

61 Pak, víte, asi před pěti lety jsem byl v Chicagu. Viděl jsem velkým písmem v záhlaví novin, že věda objevila, že v lidském srdci — ne ve zvířecím srdci — že se v lidském srdci nachází nějaká malá přihrádka, ve které nejsou dokonce ani krevní cévy. Je to místo přebývání duše. A tak koneckonců člověk uvažuje svým srdcem. Bůh měl pravdu.

62 A my vidíme, že Bůh má pravdu pokaždé. Člověk myslí hlavou, ale věří srdcem. Nuže, ďábel myslí svým rozumem, aby člověkovu ukázal něco pomocí jeho očí. Ale lidské srdce mu umožní věřit něčemu, co by bylo nemožné na pohled, protože to je víra, která je v jeho srdci. Člověk věří svým srdcem věcem, které nemůže vidět. A ďábel se otočí, zmocní se jeho hlavy a snaží se ho vědecky o něčem přesvědčit. Jeho srdce se však odvrací a popírá to.

63 Ó, kéž bychom mohli opustit poznání pocházející z naší hlavy a náboženství hlavy — k náboženství ze srdce, kde může Bůh působit ve své Církvi — opustit hlavu a přejít do našeho srdce. Člověk věří ve svém srdci. Uvažuje ve své hlavě, věří ve svém srdci.

64 Tedy, rozum o určitých věcech uvažuje, zatímco lidské srdce

neuvažuje vůbec. Ono jednoduše věří tomu, co Bůh řekl. Ale podívejte, dnes jsme tak racionální (všichni Američané dohromady). Jsme tak racionální, že nám všechno musí být dokázáno.

65 V dávných dobách, když někdo řekl, že Pán vykonal zázrak, oni tomu prostě uvěřili. Pomysleli si: „To je v pořádku. Díky Pánu za to.“ Ale dnes, ó, my na to musíme mít důkaz, aby to mohlo být opodstatněno. Ale pokud to může být vědecky opodstatněno, pak už to není víra. Ó, doufám, že to chápete. Pokud to je na vědeckých základech, pak už to nevězí déle ve víře.

66 Co kdyby Mojžíš řekl: „Moment, dovolte, abych se tady na chvíli zastavil. Jaký druh chemického spreje byl na tento keř použit? Všechny listy hořely, ale neshořely. Víte, co udělám, když to přestane hořet? Utrhnu několik listů a vezmu je do laboratoře. Nechám udělat chemický rozbor a přesvědčím se, o jakou chemickou reakci se tady jednalo.“

2. Mojžíšova 3:5

67 Kdyby takhle přemýšlel, Bůh by mu nikdy neřekl: „Zuj si obuv.“ Co on udělal? Přišel pokorně. Nestaral se, co ten oheň... jak hoří, nebo jestli ten keř shoří nebo ne. On hledal Boha. A každé další Boží dítě bude věřit stejným způsobem. On uslyšel hlas, který řekl: „Zuj si svou obuv, Mojžíši. Místo, na kterém stojíš, je země svatá.“

Jan 11:25

68 Kdybyste šli dnes večer do shromáždění, přišli sem a našli nějakou chybu — „Tito lidé dělají příliš velký rámus. Kazatel káže příliš dlouho. Mohu vám vědecky dokázat, že to lidi unavuje. Musí tady stát dlouho do noci“ — jen jdi dál. Avšak ti, kteří přicházejí a sundají si boty a své poznání zakládající se na hlavě nechají za sebou a svá srdce otevrou Bohu, ti uslyší Hlas, který říká: „Já jsem vzkříšení a život.“

69 „Já tam půjdu a spočítám, kolik členů naší církve navštěvuje toto probuzení. A hned si pospíším nazpátek a řeknu o tom pastorovi, že naši dobří presbyteriánští, metodističtí a baptističtí bratři jsou tam. To je ale ostuda.“ No vidíte, tady to máme znovu, je to pomocí hlavy. Ale Bůh působí na srdce.

70 Tedy, z toho důvodu ta malá přihrádka ve vašem srdci... Bůh vás takto zformoval. Bylo to z určitého důvodu. To vaše malé místečko ve vašem srdci... Celý zbytek vašeho těla patří vám, ale srdce patří Bohu, totiž... Bůh si tam udělal malý prostor, aby se tam mohl posadit v té kontrolní věži a mohl vás usměrňovat. Ať je požehnáno Jeho svaté jméno! Kéž bychom mu jen dovolili, aby byl tím pilotem a Duch svatý

pomocným pilotem a byli bychom nad tím mořem života naváděni. On se nachází ve své kontrolní místnosti.

71 Ale co člověk udělal? Poslouchal svého kamaráda a přijal na to místo ďábla. A ďábel se do toho vloupl a vede ho do věcí, které může vidět. Zatímco Bůh vede do věcí, které vyslovil.

72 Není tedy divu, že lidé nevěří Božskému uzdravení, pokud tam sedí ďábel a říká: „Nevěř tomu.“

„Ano prosím, pane ďáble, máte pravdu.“

73 Ale Bůh sedí v srdci a učiní své Slovo tak skutečné každému, kdo věří. I kdyby se to neuskutečnilo, i kdyby toho nebylo docíleno, ale oni tomu každopádně budou věřit, protože to řekl Bůh.

74 Když bylo Abrahamovi řečeno, že mu Sára porodí dítě, ona měla pětasedesát a on pětasedmdesát let. To bylo něco absurdního. Starý muž pětasedesátiletý... vlastně pětasedmdesátiletý a pětasedesátiletá žena si šli do města nakoupit vybavení pro dítě: „Budeme mít miminko.“ Dobře, co si myslíte, že by si o tom pomyslel lékař? Abraham by řekl: „Pane, my se připravujeme na narození dítěte.“

„Už jste měli nějaké předtím?“

„Ne.“

„Kolik let je Sáře?“

„Šedesát pět.“

„Cože? A kolik je tobě, Abrahame?“

„Sedmdesát pět.“

„A co budeš dělat s těma malýma botičkami a podobně?“

„My přece budeme mít dítě.“

„Ó, můžu ti vědecky dokázat, že ona je dvacet let po menopauze. Ty nejsi o těch věcech informován.“

Římanům 4:17

75 Ale Abraham nazýval věci, které nebyly, jako kdyby byly, protože to pověděl Bůh. A když roky ubíhaly, on se stále víc posiloval. Minulo prvních třicet dnů a Abraham řekl: „Sáro, jak se cítíš, miláčku?“

„Beze změny.“

„Sláva Bohu, budeme je každopádně mít.“ To je pravda.

Uběhl rok: „Sáro, jak se teď cítíš, miláčku?“

„Beze změny.“

„Sláva Bohu, budeme je každopádně mít.“

Minulo dvacet let: „Jak se cítíš, Sáro?“

„Beze změny.“

„Sláva Bohu, budeme je každopádně mít.“

76 Proč? Řekl to Bůh. To nebylo v jeho hlavě, to bylo v jeho srdci! Bůh nepromlouvá k hlavě; On promlouvá k srdci. A to je místo, kde On přebývá. Jestliže je Bůh na trůnu, povzbudí vás. On způsobí, že půjdete kam... A že uvidíte věci, které si přeje, abyste viděli, a odvrátíte oči od věcí, o kterých mluví ďábel. Držte se Boha.

Galatským 3:29

77 A my jako Abrahamovy děti... Bible říká, že my, jsouce mrtví v Kristu, bereme na sebe Abrahamovo semeno a jsme dědici podle zaslíbení. A že není možné věřit Bohu jen pětadvacet minut. Abraham mu věřil dvacet pět let a pak měl vzít to dítě a zabít je, aby znovu tu přísahu potvrdil. A potom jsme dětmi Abrahama. Někdy se ale nad tím pozastavuji. Kdybychom byli Abrahamovými dětmi, měli bychom Abrahamovu víru, a věci, které jsou v rozporu s Božím Slovem, bychom nazývali, jako kdyby se nikdy nestaly — kdybychom byli Abrahamovými dětmi. No, vím, že to může být drsné, přátelé, ale vím, že je to pravda.

Římanům 8:3

78 Tedy, všimněme si dále, Bůh bere srdce. On se ho zmocňuje. A když se blížil hřích a zmátl tvé srdce, vešel dovnitř ďábel a způsobil, že se to zablokovalo, potom však Bůh poslal svého vlastního Syna, učiněného na podobenství hříšného těla, aby to srdce očistil, aby tam mohl vejít. Proklestil tu cestu, zabral ji a připravil, sestoupil a vyhradil si tuto cestu, aby mohl očistit vaše srdce, aby mohl vejít do jeho nitra. Nemůže vejít do tvého srdce, dokud tam je nějaký hřích a nevíra.

79 „Já jsem presbyterián, já jsem letniční, já jsem Nazarén. Sláva Bohu! Aleluja!“ Já ale, nehledě na to všechno, chci být Božím dítětem, rozumíte. Ale dokud máte takové názory, Bůh tam nemůže vejít. Potom jste pouze presbyteriány, letničními, jste jenom Nazarény. Ale když všechny tyto názory můžou být odstraněny, pak tam může vejít Bůh a uchytit se tam a povzbuzovat tě správným směrem. Rozumíte? Bůh tam musí vejít, aby mohl začít vládnout.

80 My se sjednocujeme pod hlavami různých denominací, ale Bůh nás chce sjednotit pod svou Hlavu. My se sjednocujeme pod naší vlastní hlavou, ale Bůh nás chce sjednotit pod Jeho vedení v našich srdcích. Ale jak si to člověk dovolil pozměnit.

81 No, nemůžete zůstat neutrální. Chci, abyste to pochopili. Nemůžete zůstat na neutrální pozici. Musíte si zvolit jedno nebo druhé.

82 Před nějakým časem význačný evangelista Billy Graham, o kterém věřím, že je služebníkem Božím a další velký evangelista... Ale Billy Graham v Louisville v Kentucky během snídaně zvedl Bibli a řekl: „To je to měřítko.“ Řekl: „Když Pavel přišel a obrátil se skrze něj jeden člověk a vrátil se tam za rok, nacházelo se tam z toho jednoho třicet lidí.“ Řekl: „Když ale já přijdu do města a mám tam třicet tisíc obrácených, a když se pak za rok vrátím, s bídou tam najdu třicet.“

83 Dobře, to mohli být obrácení k Billy Grahamovi; můžou být obráceni k Williamu Branhamovi. Pokud to ale tak je, nezajdou příliš daleko. Říkám to na rovinu. Ale jestli jsou obráceni k Bohu, pak zůstanou navěky! Pomyslel jsem si: „Billy, rád bych ti tady něco řekl.“

84 Billy, Oral, já a další muži, evangelisté, pastoři, co my vlastně děláme? Vycházíme na misijní pole a kážeme a lidé činí pokání ze svých hříchů. Přicházejí k oltáři a prosí: „Bože, odpusť mi.“ A On jim odpouští. Co se děje dál? Vychází z nich nečistý duch. A co dělají pak? Přivedou je do nějaké staré „márnice“; nerad to říkám, ale je to pravda.

85 Vždy lituji mrtvolu. Jsou přinášeny do těch starých márníček mrtvé, ale oni se musí ujistit, že jsou skutečně mrtví. A proto jim dají nějakou injekci, aby už nemohli ožít.

86 A je to téměř stejné jako s těmi starými chladnými formálními církvemi, jež máme kolem nás. Oni tam podávají zastaralé lidské nauky, aby se ujistili, že zůstanete mrtví! Vždyť víte, že je to pravda. To se vztahuje na každou denominaci. Můžete tam přijít a vyučovat je nějakému starému druhu nauky. Ó, opakují nějaký chvalozpěv a odříkávají nějakou apoštolskou modlitbu nebo věrovyznání a budeš...

Skutky 2:38, 39

87 Kde můžete v Bibli najít něco takového jako apoštolské vyznání víry? Nic takového tam není. Pokud apoštolé měli vůbec nějaké vyznání, pak to bylo: „Čiňte pokání!“ Myslím si, že Petr vyřkl apoštolské vyznání ve Skutcích 2:38, když řekl: „Čiňte pokání a ať se

každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého. To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem a všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.“ Oni měli vyznání víry, a to bylo to. Avšak neměli žádné věrovyznání lidského původu.

⁸⁸ Není to zvláštní, odkud si ďábel bere svůj vzor? Nedávno jsem se dozvěděl, že při Mohamedově hrobu, tam při Mohamedově hrobu je uvázán bílý kůň; a stojí tam. A tak je tomu už dva tisíce let. A oni mění stráž každé čtyři hodiny. Co vlastně dělají? Doufají, že Mohamed jednoho dne vstane a na svém bílém koni objede svět a podrobí si ho.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁸⁹ Víte, že Ježíš přichází na bílém koni? Vidíte, jak je to blízko toho? Jak církev a všechny její vyznání víry a denominace, jak podobně to vypadá, skoro jako ta opravdová věc. Bible říká, že v těch posledních dnech si budou tito dva duchové tak blízko, že by svedli, kdyby to bylo možné, i samotné vyvolené. To není komunismus; je to církevnictví! Je to pravda. To je ten svůdce.

⁹⁰ Nikoliv komunismus — Rusko. Rusko chce sjednotit celý svět v jedno, protože touží ve svém srdci po jednotě. Ale oni je všechny chtějí sjednotit pod komunismus. To je jejich ideologie. Vidíte, je to člověčina. Dobře, OSN chce také sjednotit, pod Spojené národy. Důvod? Sjednotit je dohromady jako militární mocnost.

⁹¹ Ale člověk nepřežije díky militární síle; člověk přežije díky moci vzkříšení Pána Ježíše Krista! Ne militární mocí, ne sputníky, a podobně. My přežijeme a budeme žít mocí Ježíše Krista.

⁹² Ale podívejte se, jak oni... všimněte si, jak to dělají? Podívejme se na Nimroda. On chtěl sjednotit lidi pod jednu hlavu a postavil věž. Co ona znázorňuje? Jákobův žebřík ze země do Slávy.

⁹³ A co s katolíky? Chtějí sjednotit celý svět pod jednu hlavu, katolicismus. A co protestanti? Ti je chtějí všechny sjednotit pod Radu církví. Je to stejně tak špatné a černé, jako jsou katolíci. To je ten starý, prolhaný ďábel. Je to tak. Je to osudová chyba.

⁹⁴ Co tím chtějí docílit? Chtějí z nich mít církevní federaci: „Jsme všichni pod jednou hlavou, tak dlouho, pokud já mohu vládnout.“ Katolíci je chtějí mít pod jednou hlavou a papež bude vládcem. Rusko je chce mít pod jednou hlavou, aby komunismus byl jejich vládcem. OSN je chce všechny pod jednu hlavu, aby Spojené státy mohly být tak říkajíc šéfem, protože my jsme největším národem.

Židům 13:14

95 To všechno je ten samý ďábel; a každý národ na tomto světě je ovládán ďáblem, říká to Bible: „Nemáme zde trvalé město, ale toužíme po tom budoucím.“

96 Stál jsem na místech faraónů a císařů, a oni musí kopat deset metrů hluboko, aby se dostali na místo, kde stály jejich trůny. Každý pozemský trůn se zhroutí, každý národ se zhroutí, každá budova se zřítí, každé lidského původu vyznání zanikne, ale KRISTUS zůstane na věky věků!

Copak my se sjednocujeme pod něčím takovým? Ta věc je od samotného počátku ztracena. Ale všichni se pod ní chtějí sjednocovat.

Matouš 12:43; Lukáš 11:24

97 Tedy, nemůžeš zůstat neutrální. Je to prostě vyloučeno. „Když pak nečistý duch vyjde z člověka, prochází se po suchých místech...“

98 Ten člověk přichází, přijímá spasení a potom je přijatý do církve. A aby se ujistili, že nezbloudí někam k nějaké jiné církvi, snaží se jej nějak zajistit: „Dobrá, pokud máš být v této církvi, musíš se držet našeho vyznání víry. Musíš ze své hlavy odstranit všechny jiné nesmysly.“ Nemluvte, že ne, já to dobře znám.

Matouš 15:13

99 „Musíš chodit podle vzoru naší denominace. Musíš být pokřtěn politím troškou vody na vrcholku hlavy (nebo nějakým jiným způsobem).“ Někteří křtí třikrát tváří dopředu, jiní zase třikrát dozadu. Záleží na tom vůbec? Nechali jste se na to nachytat a hádáte se ohledně toho, což je důkaz, že to je lidského původu! To musí padnout: „Protože každá sazenice, kterou nesázel můj nebeský Otec, bude vykořeněna.“ To se musí stát.

Matouš 16:18

100 „Ale na této skále...“ Jaké skále? Duchovního zjevení Ježíše Krista. „Na té skále postavím svou Církev a brány pekla ji nepřemohou.“

Matouš 16:17, 18

101 Katolíci říkají, že to byl Petr. Protestanti říkají, že to byl Kristus. Ale Ježíš řekl: „Na té... Tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil.“ Jedná se tedy o duchovní zjevení Pána Ježíše — „na té skále postavím svou Církev“.

Matouš 16:17, 18

102 Ne kvůli tomu, že ti to řekl nějaký člověk. „Tělo a krev ti to nezjevily.“ Ne kvůli tomu, že jsi byl u svatého přijímání; nenačil ses to

jedením nekvašeného chleba; ne kvůli tomu, že ses naučil hromadu nějakých vyznání víry, ale protože ti to zjevil Duch svatý: „Na té skále postavím svou Církev a brány pekla ji nepřemohou.“ Což znamená, že proti tomu budou bojovat, ale nezvítězí.

Matouš 23:15

103 Dobře, můžeme pokračovat dál... Nečistý duch — co on potom provede? Prochází se a pak se vrací k této osobě a začíná k ní mluvit. A víte, co udělá? Zrovna to, co řekl Ježíš: „Obcházíte moře, abyste obrátili jednoho člověka.“ A co se z něho stane, když ho obrátíte? Uděláte z něj dvakrát většího syna pekla než na začátku. Víc byste pořídili u pouliční prostitutky. Víc byste pořídili u prostitutky na ulici a u opilce, který se potápí, než s některým z těch starých, porostlých mechem takzvaných křesťanů. Je to naprostá pravda.

Jan 3:16; Židům 13:8; 2: Mojžišova 15:26; Žalm 103:3

104 Oni si tam sednou a vybuchují jako nějaká ropucha, která se krmí hrubými broky a hrozně vyvádí — vždyť oni nevědí o Bohu víc než nějaký hotentot o egyptských rytířích. Však víte, že je to pravda. Přijdou někam, kde uvidí Boží slávu a je tam někdo uzdraven a říkají: „To je psychologie.“

Jak můžete věřit, pokud ve vás není nic, co by bylo schopno věřit? Ale pokud je Bůh na trůnu vašeho srdce, řeknu vám, On bude souhlasit s každým Slovem. Moudrost řekne: „To není možné.“ Věda řekne: „To se nemůže stát.“

„Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...“

Nevěřící říká: „Pochybuji o tom.“

Bůh říká: „Amen.“

Bible říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

Duch svatý říká: „Amen.“

Církevní vyznání říká: „Ovšem, do jisté míry On je...“

„Já jsem Hospodin, který uzdravuje tvoje nemoci.“

„No, takový byl v minulosti.“

105 Ale Duch svatý v srdci řekne na každé Boží Slovo „amen“, protože ho napsal. On je tím spisovatelem, On je tím Autorem.

106 Ale nevěřící, učený naškrobený učenec s titulem DD. D., Ph. D., L.L.D., s jakýmkoli jiným nesmyslem, oni s tím nebudou souhlasit, protože nic jiného neznají. Je to jako s tím starým barevným mužem

tam z jihu, který si stále zpíval. Jeho šéf mu říká: „Sambo, proč jsi tak šťastný?“

On mu řekl: „Já mám náboženství, které můžeš cítit srdcem.“

„Neexistuje náboženství, které cítíš srdcem.“

Řekl: „Šéfe, ty se mýlíš.“

„A v čem?“

„Měl jsi říci, že podle tvého názoru takové náboženství, které cítíš srdcem, neexistuje.“ Protože on věděl něco jiného.

107 A tak je to se skutečným znovuzrozeným prožitím Boha! Někdo říká, že neexistuje něco takového jako křest Duchem svatým. To je důkaz, že on Ho nemá. Důvěruje svým věrovyznáním. My ale důvěřujeme tomu, co řekl Bůh.

108 Nuže, co se děje? Nemůžete zůstat neutrální. Musíte být něčím naplnění, abyste mohli přežít. Všimněte si, můžete být naplnění buď jedním, nebo druhým. Říkáte: „Bratře Branhame, já čekám, jak to dopadne.“ Ne, nikoliv. Bible jasně říká, že všichni ti, kteří nebyli zapečetěni Duchem svatým, obdrželi znamení šelmy. Všichni ti, kteří nebyli Bohem zapečetěni na svých čelech, obdrželi znamení šelmy. Jedno z nich teď musíte přijmout.

109 Rád bych to teď trochu otestoval, abychom viděli, na čem stojíme. Ó, znamení šelmy, zapamatujte si, to je náboženské znamení. Jistě. Můžete být naplnění náboženstvím. Můžete mít různý druh náboženství. Ale to vám nezaručuje vaše spasení. Můžete být, pokud chcete, pouhými náboženskými fanatiky: nedotýkej se, neokoušej, nesahej, nečichej. Toto však nemá nic společného s Duchem svatým.

Matouš 17:16, 20

110 Můžete být naplnění spoustou zlosti. Můžete být naplnění různými předsudky. Můžete být tak plní, že se ani nedokážete posadit a poslouchat přinášené kázání. Můžete být naplnění spoustou nenávisti a pohrdat všemi, kteří s vámi nesouhlasí. Můžete být naplnění různými druhy nesmyslů. Můžete být naplnění Arturem Godfreyem a jeho špinavými vtipy natolik, že jste nuceni o těchto věcech uvažovat natolik, že ve středu večer nepůjdete ani do shromáždění. Můžete být naplnění rock-and-rollem Elvise Preslyho. To je pravda. Zkrátka, musíte být něčím naplnění a váš život dokazuje, čím naplnění jste: „Po ovoci je poznáte.“ Něčím jste rozhodně naplnění. Můžete být naplnění leností, být tak líní cokoliv podniknout.

111 Dobře, ale nemusíte takoví zůstat. Kristus zemřel, abyste mohli být očištěni od všech těchto věcí. Můžete být naplněni různými věrovyznáními. Můžete být naplněni různými denominacemi. Ale Bůh si nepřeje, abyste zůstali těmito věcmi naplněni. Bůh si tam uvnitř připravil místo, ve kterém chce přebývat. Bůh si přeje, abyste byli naplněni Jím.

Galatským 5:22, 23

112 Co se stane potom, když jste naplněni Bohem? Když jste naplněni Bohem, jste naplněni Duchem svatým. Jste naplněni mocí. Jste naplněni láskou, radostí, pokojem, trpělivostí, dobrotou, vlídností, mírností a uctíváním.

Žalm 23:5

113 Jste naplněni radostí. David řekl: „Můj pohár přetéká.“ A jestli měl David pohár, který přetékal Duchem svatým, který měl teprve přijít, co bychom měli mít teď.

Skutky 1:6

114 Jste něčím naplněni. A když jste naplněni lidskými názory; pokud jste naplněni nějakým církevnictvím, pokud jste naplněni vyznáními víry, tím si jen budete Babylon, který musí padnout. Jestliže jste naplněni moderním světem, jestli jste naplněni chtíčem, jestli se necháte naplnit pýchou, jestli se naplňujete denominací — pak jste ztraceni. Existuje jenom jeden způsob, jak můžete vytrvat, a to vybudovat tu originální věc, kterou udělal Bůh, tu přihrádku ve vašem srdci, aby byla naplněna, a to je Duch svatý.

Učedníci se jednou zeptali: „Obnovíš v tomto čase království?“

Skutky 1:7, 8

115 „To není vaše věc znát hodinu, kterou si Otec uložil ve své mysli. Ale budete naplněni Duchem svatým a potom budete (ne předtím) mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku i v Samaří až do posledních končin země.“

116 Moji milovaní přátelé, dovolte mi, abych vám to dnes večer řekl. Bůh nás chce mít, ale On nás chce mít v jednotě, ne pod nějakým hloupým lidským vedením, ale chce nás mít v jednotě pod svatou Hlavou Boha. Sjednocené jako jedna osoba, jeden muž, jedna žena a jedna Církev, jeden lid, jeden názor, jeden záměr, jeden motiv a jeden cíl: totiž JEŽÍŠ KRISTUS. Jedna věc, sloužit Jemu, jedna láska, láska Boží, jedno lidské bratrství, jedno obecenství Ducha svatého — pak jsme sjednoceni.

117 A právě to Bůh staví dnes, nehledě na to, co podniká ďábel. On

staví věž a ta věž je ze sjednocených lidí; skládající se z metodistů, baptistů, presbyteriánů, letničních, Nazarénů, Poutníků svatosti. Je stavěna ze všech znovuzrozených lidí, kteří mají křest Duchem svatým ve svých srdcích, který naplňuje ten malý příbytek, který vzhlíží k Bohu kvůli vysvobození.

118 Jsme sjednoceni v jedno. Už se déle nebudeme hádat. Nebudeme se už déle přít. Budeme jednat jako lidé. Budeme se oblékat jako muži. Budeme se oblékat jako ženy. Synové a dcery Boží. Náš charakter, naše jednání, naše víra to bude dokazovat. A když Bůh něco řekne, řekneme na to „amen“. Jestli nám Bible říká, abychom něco udělali, uděláme to. Nebudeme se ohledně toho přít. Půjdeme a uděláme to. A takový druh sjednocení si Bůh přeje. Ó, jak bychom měli dnes jednat.

119 Před nějakým časem tady na jihu barevní lidé žili v otroctví. A afričtí Holanďané, takzvaní Búrové nebo Afrikánci, kteří emigrovali do Afriky, skupovali otroky nebo je chytali a pak je přiváděli a prodávali těm lidem z jihu jako otroky. Prodávali je zrovna tak, jako my dnes prodáváme auta. To nebylo nikdy správné. Prodávali je do otroctví. A ti otroci byli velice sklíčení. Museli je bičovat, aby je přinutili k práci, protože byli velice sklíčení.

120 A potom přicházeli překupníci s otroky a kupovali tyto lidské bytosti právě tak, jako my kupujeme ojetá auta a prodávali je jako nějakou ojetinu. Ó, to bylo hrozné. A když je kupovali, koupili čtyři nebo pět za stanovenou cenu, a pak je prodávali dalšímu člověku za takovou a takovou cenu. A ti velcí statní zdraví muži byli kříženi s velkými ženami, aby měli větší a statnější otroky — jako zvířata.

121 Jednou přišel na plantáž nějaký makléř s otroky a zeptal se: „Rád bych věděl, kolik otroků máš na prodej.“

Majitel mu odpověděl: „Několik možná ano.“

Zeptal se: „Mohu si je prohlédnout?“

Řekl: „Můžeš.“

122 A tak odešel na jednu z plantáží a začal se rozhlížet. Sledoval, jak na ně křičí, jak jim nadávají, protože byli sklíčení. Vždyť už nikdy více neměli vidět svůj domov. Tam byla maminka, byl tam tatínek, možná tam bylo dítě, manžel nebo někdo a už se s nimi nikdy neměli setkat. Byli tady jako otroci a měli na této půdě zemřít a být tam pohřbeni. Byli tedy sklíčení.

123 Ten otrokář si však všiml jednoho mladého muže. Nemuseli ho bičovat. Měl vypjatou hrud', vzpřímenou hlavu, všechno jak má být. Otrokář řekl majiteli: „Chtěl bych si koupit toho otroka.“

Ten muž namítl: „Ó, ten není na prodej.“

On řekl: „Ten je úplně jiný než ti ostatní.“

On mu přisvědčil: „Já vím.“

Řekl: „Řekni, kolik za něj chceš?“

Odpověděl: „Už jsem ti řekl, že není na prodej.“

A překupník se zeptal: „Je to jejich šéf?“

„Ne, je to obyčejný otrok.“

Zeptal se: „Dáváš mu k jídlu něco lepšího než těm ostatním?“

Odpověděl: „Ne, všichni se stravují ve společné jídelně.“

Zeptal se: „Proč je tedy ten člověk úplně jiný než ti ostatní otroci?“

124 On mu řekl: „Víš co?“ Řekl: „Než jsem se to dozvěděl, častokrát jsem o tom přemýšlel.“ Řekl: „Zjistil jsem, že tam v jeho zemi, v Africe, je jeho otec kmenovým králem.“ A řekl: „I když je tady v cizině a daleko od domova, ve svém srdci si je stále vědom, že je synem krále a chová se jako královský syn.“

125 A co bychom měli udělat my? Jak bychom se měli chovat? Jak bychom si měli počínat? Jako synové a dcery Krále bychom se měli oblékat, jednat, žít, mluvit, vydávat svědectví jako synové a dcery Boží. I když jsme tady v cizině, v cizí zemi, uprostřed umírajícího světa, vždyť jsme přece syny a dcerami Krále Jahve Boha. A měli bychom souhlasit se Slovem. Měli bychom říct „amen“ Jeho Duchu. Měli bychom se společně sjednocovat jako bratři a sestry a počínat si jako synové a dcery Krále.

126 Ó, aj! To může být pro baptistu trochu tvrdé, ale právě teď se cítím nábožně podnícen. Málem bych křičel. Nemyslete si, že oni neumí křičet; měli byste být někdy v mé blízkosti. Ó, cítím se dobře, protože vím, že Duch žijícího Boha je zde. Právě jsem uviděl, jak se něco stalo, a to roznítilo v mé duši oheň. Ó, požehnáno buď Jeho jméno!

127 Bůh bude mít jednoho dne svou církev sjednocenou. A není to už daleko. Budeme jedno. Náš cíl bude jeden, jako ten veliký chrám,

který dávali dohromady. Tam nebyl slyšet za celých čtyřicet let zvuk pily ani kladiva.

128 Bůh je opracovával z metodistů, baptistů, presbyteriánů, všechny ty divně vypadající bloky. Jednoho dne Duch svatý přijde, ten zavržený hlavní Kámen a ta budova bude sestavena dohromady, bez jakéhokoliv hluku. To se jednoho dne stane. Přesně tak.

1. Petrova 2:7

129 Ten Kámen, který byl zavržený, je ten hlavní vrcholový Kámen. Vy stavitelé denominací, zapamatujte si to! Ten zavržený Kámen je hlavním vrcholovým Kamenem. On je dnes večer tady. Já Mu věřím.

130 Ó, jak nádherné. Jak slavné! Já vím, že On je tady! Ó, přál bych si, abyste to pocítovali tak jako já. Možná si pomyslíte, že jsem... možná se chovám pošetile, ale ne. Můžete si myslet, že nevím, na čem jsem, ale já vím. Ó, to je Duch živého Boha, takže již nejsem schopen déle kázat. Něco tady je. Jakoby zrovna nade mnou byly zavěšeny zvony slávy. Nikdy se mi něco takového nestalo. Je tady něco...

131 Víím, že se blíží čas, blíží se nějaká událost, vidím to v blízké budoucnosti. Duch živého Boha padá na Jeho Církev a něco se stane. Slyším šelest v morušovém křoví.

132 Něco právě promluvilo k mému srdci a řeklo: „Neboj se, kazateli, oni jednoho dne budou jedno, oni budou věřit.“ Může je to stát pronásledování nebo něco jiného, co je přivede dohromady. Ale Bůh přitáhne svou Církev dohromady a je to tak jisté, jakože tady stojím za tou kazatelnou. Pod jednou hlavou; totiž Kristus bude tou Hlavou. Denominace nebude hlavou. Hlavou každého věřícího bude Kristus. Aleluja!

133 Neděste se, když říkám aleluja. Aleluja znamená „sláva Bohu“! On je hoden veškeré slávy, kterou mu máme prokázat. Ano, pánové.

134 Když jsem tady před určitým časem kázal, přišla ke mně nějaká paní a řekla: „Bratře Branhame...“ Patřila k nějakému náboženskému kultu. A řekla: „Na tvém kázání je jedna věc, která se mi nelíbí.“

„Ó,“ řekl jsem, „myslím si, že jich je hodně.“

Ona řekla: „Ale jedná se mi o jedno, ty se příliš moc vychloubáš Ježíšem.“

135 Ó, řekl jsem: „Paní, nejsem schopen dost Ho vynachválit! Kdybych měl deset miliónů jazyků, nejsem Ho schopen oslavit dostatečně. On je tak skutečný.“

Ona řekla: „Ale ty z Něj děláš Boha.“

Odpověděl jsem: „Ale On je Bohem.“

Řekla: „On je jenom prorokem.“

¹³⁶ Řekl jsem: „Kdyby byl jenom prorokem, pak by byl na tomto světě největším svůdcem. Ale On byl více než prorokem. On byl Bohem proroků.“

Ona řekla: „Ty z Něj děláš Boha. Tvrdíš o sobě, že jsi fundamentalista.“

Přisvědčil jsem: „Ano.“

Namítla: „Jestli ti dokážu z Bible, že to byl pouhý člověk, přijmeš to?“

Řekl jsem: „Pokud to říká Bible.“

Jan 11:35

¹³⁷ Ona řekla: „Ve svatém Janu v 11. kapitole,“ řekla, „Bible říká, že když Ježíš přišel k Lazarovu hrobu, Bible říká, že On plakal.“

Zeptal jsem se: „To je váš biblický důkaz?“

Řekla: „Samozřejmě. Nemohl být Bohem a plakat.“

¹³⁸ Řekl jsem: „Madam, váš argument je mizernější než vývar ze stínu kuřete, které pošlo hladem.“ Řekl jsem... Takový argument před Bohem neobstojí.

Jan 11:43, 44

¹³⁹ Řekl jsem: „Vy to prostě nevidíte. Když přišel k Lazarovu hrobu, zaplakal. Byl to člověk, který zaplakal. Ale když se narovnal v zádech a řekl: ‚Lazare, pojd' ven,‘ a ten muž už byl mrtev čtyři dny... Porušitelnost poznala svého Mistra a duch poznal svého Tvůrce a člověk, který byl mrtev čtyři dny, se postavil. To byl někdo víc než člověk. To byl Bůh promlouvající skrze člověka. On byl Bohem i člověkem.“

¹⁴⁰ Je to pravda, že když onoho večera sestupoval z hory a podíval se na strom, aby našel něco k jídlu, byl to člověk, který pocítoval hlad. Ale když vzal pět bochníků a dvě malé rybky a nakrmil pět tisíc lidí, to byl někdo víc než člověk. Ano.

Matouš 8:26; Marek 4:39; Lukáš 8:24

¹⁴¹ Byl to člověk té noci tam na moři, který byl unaven následkem toho, že z Jeho těla vycházela duchovní síla, když uzdravoval celý den nemocné a měl spoustu vidění. Byl to unavený člověk, který si tam

lehl, takže ani vlnobití Ho nebylo schopno probudit. Deset tisíc dáblů na moři se zapřísáhlo, že Ho utopí ve spánku. Byl to muž, byl to člověk, který byl unavený a ospalý, ale když se postavil jednou nohou na hranu lodě a vzhlédl vzhůru a řekl: „Pokoj, utiš se,“ a vítr a vlny Ho poslechly, to byl někdo víc než člověk, jistě.

Žalm 22:1; Matouš 27:46; Marek 15:34

142 Chci být sjednocen pod Jeho mocí. Chci být sjednocen s vámi muži a ženami, dnes večer, pod Jeho mocí. On na kříži zvolal: „Otče, proč jsi mne opustil?“ Zemřel jako člověk, ale toho velikonočního rána, když zlomil římskou pečeť a odvalil kámen, povstal vítězně, dokázal, že byl Bohem. Způsobil, že srdce byla vzrušena. Vypadal jako Bůh, jednal jako Bůh, byl Bohem. To je pravda.

*Není se čemu divit, že básník řekl:
Za života mě miloval; ve smrti mě spasil;
v pohřbu odnesl pryč mé hříchy;
když povstal, ospravedlnil mě na věky;
jednoho dne přijde — ó, jak slavný den!*

To je pravda. Není divu, že Fanny Crosby mohla říct:

*Nemíjej mne, o Spasiteli,
slyš můj pokorný pláč;
zatímco voláš jiné,
nemíjej mne.*

*Ty prameni veškeré útěchy,
která je pro mne víc než život,
koho na zemi mám než Tebe?
A koho v nebi než Tebe?*

Matouš 16:18

143 To je v pořádku. „Na této skále postavím svou Církev. Sjednotím svou Církev pod vládou Ducha svatého a brány pekla ji nebudou schopny přemoci!“ Určitě. Amen. Pod Ním chci být sjednocen, pod mocí a vedením Ducha svatého a dosvědčovat každé Slovo Boží jako pravdu. Amen!

144 Věřím, že Bůh je právě v této chvíli schopen uchvátit tyto zdejší lidi k uzdravovací bohoslužbě, jak jste to nikdy předtím neviděli — kdybychom jen tomu mohli uvěřit. Věřím, že Jeho přítomnost je tady,

přítomnost Krále. To je výkřik Krále.

145 Mnozí z vás denominačních kazatelů pohlížíte na tuto povykující a křičící společnost shora a sdílíte názory s Balámem. A oni jednali nesprávně, to je pravda. Stejně tak i vy, ale vy máte způsob, jak ukryvat své nedostatky. Je to pravda.

1. Timoteovi 5:24

146 Vy říkáte: „Ó, ten letniční kazatel utekl s cizí manželkou.“ Ale to stejné udělal i baptistický i presbyteriánský kazatel. Ale noviny ohledně toho mlčely. Hříchy některých lidí jdou před nimi, vidíte, zatímco u některých jdou za nimi. Dejte mi sjednocenou moc Ducha svatého a vezměte si ten zbytek pryč!

Souhlasím s Eddie Perronetem, když řekl:

*Všechna sláva a moc Ježíšovu jménu!
Ať před Ním se koří andělé;
přineste královský diadém
a korunujte Pána všech.*

147 Amen. Určitě. Je to tak. To je to, bratři. Sjednocení pod jednou hlavou Boha. Jedno vedení Duchem svatým, jeden cíl, království Boží. To je On. Ó, jak slavné. Ó, jak jsem rád, když Ho mohu spatřit. Jeho veliké moci jsou tu přítomné. Nebudu svolávat ani modlitební řadu. Bůh si vás bude vyvolávat z pódia. Věřím, že Král je v táboře.

Skutky 7:51

148 Balám se díval na mravy. Selhal však v tom, že neviděl měděného hada a udeřenou skálu. A stejně tak je to s dnešní církví. Mají strnulou šíji a jsou neobřezaných srdcí a uší. Oni selhali po té stránce, že nevidí Ducha svatého, jak kráčí v čele této Církve. Tam kde je Bůh, tam se dějí nadpřirozené věci.

149 Kristus, hlava církve, On nás chce dnes večer sjednotit jako jedno srdce a jeden cíl. Vás všechny baptisty, metodisty, presbyteriány, letniční, měli bychom být sjednoceni jako jedno srdce, jako jedna osoba pod jedním Králem, Bohem; jedna vrchnost, nebe. Celá církev živého Boha, presbyteriáni, menonité, kdokoliv jste, Bůh nás chce mít. On je tady, Jeho Duch je zde. Kéž by vám dnes večer dokázal, že jsem vám mluvil pravdu.

Matouš 27:11; Marek 15:2; Lukáš 23:3; Jan 18:33

150 Kolik je tady nemocných, zvedněte ruce. Dobře, věřte. Jen věřte. Věřte, že Král je v táboře. Věřte, že Kristus s probodnutýma

rukama, že Jeho Duch je v táboře. Dovolte mu vejít do toho malého příbytku vašich srdcí, do kterého On chce vstoupit. Ať vejde a řekne: „Já jsem Král. Neposlouchejte, co říká nějaký biskup; Já jsem Král! Já jsem Král: věřte mým slovům. Já jsem tentýž Král, který se procházel v Galileji.“

„Ty jsi ten židovský král?“

On odpověděl: „Ty to říkáš.“

151 Ted' věřte. Všichni, kteří jste nemocní, začneme to tady z této strany. Někteří z vás nemocných tady, věříte Bohu? Věříte, že Ježíš vstal z mrtvých? Mějte teď víru a věřte.

152 Co tady s tou obyčejnou paní, která tu sedí se skloněnou hlavou na konci této řady? Máte, paní, modlitební lístek? Nemáte? Věříte Bohu? Věříte, že On je Králem? Věříte, že Ho reprezentuji jako služebník, stejně jako ti ostatní muži kazatelé a podobné?

153 Já nejsem takový kazatel, jak bych měl být, vzdělaný člověk. Ale vím, o čem mluvím. Mám jenom sedm tříd základní školy, ale přečetl jsem všechny knihy toho sedmého stupně. Vidíte? Možná neznám Jeho Knihu příliš dobře, ale znám velice dobře jejího Autora. A to je to hlavní. A jestli znám Autora, On mi tu Knihu zjeví.

154 Říkáte tedy, paní, že nemáte modlitební lístek? Věříte, že Bůh mi může sdělit, co vás trápí... a uvěříte, že On je zmrtvýchvstalý Ježíš? Pokud tomu věříte, pak už vás ta ženská nemoc nebude více sužovat. Věříte tomu? Přijímáte to? Zvedněte ruku.

155 Tam vzadu za vámi to je váš manžel. Je to pravda. Vy jste manželé. Neznám vás, ani jsem vás nikdy neviděl. Pokud to souhlasí, zvedněte ruku, pane. Věříte Bohu? Věříte, že to, co vám řeknu, je pravda? Máte žaludeční potíže. Pokud je to pravda, zvedněte ruku a zamávejte. Zamávejte oba, pokud je to pravda.

Jan 14:12

156 Co to je? To je Král v táboře. Proč? On řekl: „Věci, které dělám, i vy budete dělat.“ A co s vámi tam? Věříte? Tam vzadu na balkónech, věří tam někdo z vás? Mějte víru v Boha.

157 A co ten muž, který tam sedí s rozepnutým límcem u košile, tam v této řadě. Věříte, pane? Ano. Vy jste měl zakloněnou hlavu a chválil jste Boha. Připadáte mi jako počestný člověk. Podívám se, jestli ke mně Bůh promluví. A vy to posoudíte. Zrovna jste se modlil za stav svého nosu. Máte v nose výrůstek. Pokud je to pravda, zvedněte ruku. Jsme si

cizí? Zamávejte rukou. Dobře. Můžete jít; buďte teď uzdraven.

158 Co si o tom myslíte, pane, který sedíte vedle něj? Viděl jsem, jak ho pozorně sledujete. Pak jste sklonil hlavu k modlitbě. Jsme si cizí, vy pane, vedle něj? Dobře. A ten, co sedí tam ve druhé řadě, vy nechcete, abych se za vás pomodlil, vy si přejete, abych se pomodlil za někoho jiného. Ta osoba tady není. Věříte, že Bůh mi může sdělit, o koho se jedná?

159 Uvěříte, že Král je v táboře? To bude Jeho... ten, který se dotkl Jeho roucha? Vy se něčeho dotýkáte, uvědomujete si to. Modlíte se za svou ženu. A vaše žena má vysoký krevní tlak. Je to přesně tak. Pokud se to zakládá na pravdě, zvedněte ruku. Dobře. Přijměte to, věřte tomu!

Marek 9:23

160 Jestli můžete uvěřit, obdržíte to, o co budete prosit. Ó, jak nádherné. Všichni tady, kdekoliv jste, začněte teď věřit. Král je v táboře, Duch Boží. Můžu sdělit jenom to, co On mi ukáže. Opravdu. „Jestli můžeš věřit,“ řekl to Ježíš, „pak je všechno možné.“

Matouš 9:20, 22; Marek 5:27, 34; Lukáš 8:44, 48; Židům 13:8

161 Nuže, co říká Bible? Žena se dotkla Jeho roucha. Pak šla a řekla to ostatním: „Dotkněte se Jeho roucha.“ Rozhlédl se a uviděl, kdo to byl. On ji neznal, ale věděl, jaké měla potíže a také jí sdělil, že byla uzdravena. Bible říká: „On je tentýž včera, dnes i na věky.“ Jestli můžete věřit. Jestli vy tomu můžete věřit. On je opravdu ten velký JÁ JSEM.

162 Je tady takový malý muž, který se škrábe za uchem a dívá se na mě. O čem přemýšlíte, pane? Věříte? Věříte, že jsem Jeho služebníkem? Nad vámi se, pane, zastavilo světlo. Pokud mi Bůh zjeví, v čem vězí váš problém, uvěříte mi, že jsem Jeho služebníkem? Postavte se. Vy...

163 Dobře, pak už nebudete nedoslýchavý, pokud mi budete krátce naslouchat. A nejen, že jste nedoslýchavý... Slyšíte mě teď? Sužuje vás také astma, je to tak? Kašlete. A máte nepravidelný chod srdce. Nejste z tohoto města. Nejste odsud. Nejste z tohoto města, jste z jiného města. Je to pravda. Věříte, že vám Bůh dá zdraví? Věříte, že vás Bůh uzdraví? Pojdte sem.

164 Skloňte na chvíli hlavy. (Ten muž říká: „Věřím, že Ježíš má stejnou moc dnes, jako když byl tady na zemi.“) Věčný a požehnaný Bože, neprosíme o zázraky. Prosíme o smilování. Projev tomuto muži milost. Zapuď od něj jeho nepřítele. Zbav ho toho hluchého ducha, aby

mohl slyšet, pro slávu Boží, v Ježíšově jménu. Ať je každá hlava skloněna.

165 Jak dlouho trvá tento váš stav? („Cítil jsem se takto, a šlo to se mnou z kopce, asi jeden a půl roku.“) Věříte, že Bůh vás může uzdravit a že budete v pořádku? (Muž odpovídá: „Jistě.“) On to už udělal. Já už sotva mluvím. Ale vy jste v pořádku. A vraťte se zpět do Franklinu v Ohio, odkud jste přijel. A pane Wesley Millere, (to je, kdo jste, z Franklinu z Ohia), vraťte se zpět, obdržel jste sluch, jste zdrav. A stejně tak zmizelo vaše astma. Jděte, radujte se a buďte šťasten. Bůh vám požehnej. On teď může slyšet i šepot.

166 Ó, jak veliké... Co si o tom myslíte vy, sedící vedle něj? Věříte z celého svého srdce? Máte potíže s ledvinami a také se srdcem. Jste rovněž z Franklinu; paní Bakerová, postavte se a přijměte uzdravení ve jménu Pána Ježíše.

Marek 9:23

167 „Jestli můžete věřit, všechno je možné.“ Věříte? Mějte víru v Boha, On je zde. On je nádherný. On je velký. Je mocný.

168 Vidím nějakou paní sedící na konci se zvednutým kapesníkem a dívá se sem. Nad touto ženou se vznáší světlo. Věříte, paní? Jsme si cizí? Máte žlučnickové potíže. To souhlasí. Vy také nejste z tohoto města. Jste z místa, které se jmenuje Hamilton v Ohio. Jmenujete se paní Hendersonová. Pokud to souhlasí, tak se postavte. Vraťte se domů a přijměte uzdravení ve jménu Ježíše Krista.

169 Mějte víru v Boha. Co si o tom myslíte, vy paní, která sedíte za ní a utíráte si nos kapesníkem a pláčete? Věříte Bohu? Ano? V tom případě jste se Něčeho dotkla. Máte modlitební lístek? Ne? Nepotřebujete ho. Věříte, že ty střevní potíže, které vás trápí, vás opustí? Pokud ano, zamávejte rukou. Dobře, můžete jít a přijmout uzdravení.

Vyzývám vás, abyste věřili. Aleluja! Můžete-li jen věřit.

170 Co si o tom myslíte vy, která tam sedíte a šklubla jste svou hlavou a podívala jste se na mě s kapesníkem ve své... Máte srdeční potíže, že? Jste z Lebanonu z Ohia. Marie, pokud věříte, můžete se vrátit a přijmout zdraví. Postavte se, Marie, aby lidé viděli, kdo jste. V pořádku. Bůh vám žehnej.

Řekněme všichni: „Sláva Bohu,“ pokud jen můžete věřit.

171 Tady, právě zde, sedí tato paní. Máte porouchané nervy. Sedíte

a utíráte si oči. Věříte, že vás Bůh může uzdravit z této nervozity? Je to malá štíhlá žena. Můžete-li věřit, pak to můžete obdržet.

172 Položte ruku na tu paní, která sedí vedle vás, když je Duch svatý nablízku, aby to vyslyšel. Ona má cukrovku. To je pravda; paní, zvedněte ruku, pokud to souhlasí. Zvedněte nahoru... Je to tak. A vy věříte?

173 A co si o tom myslíte vy, která sedíte vedle ní? Věříte tomu z celého srdce? Máte potíže s játry a také s nervy — ta žena v tom bílém plášti. Věříte, že Bůh vás teď uzdraví? Zvedněte tedy ruku, přijměte to a vraťte se domů.

Aleluja! Král je v táboře! Který Král? Král Ježíš.

174 Tam dál vzadu o několik řad, tam sedí hubená paní, vlastně tři, ona sedí vedle dvou... jsou to dvě barevné ženy. Vás trápí nosní dutiny, paní. Věříte, že vás Bůh uzdraví?

175 Ta barevná žena, která sedí hned vedle ní, má křečové žíly. Věříte, že Ježíš Kristus vás uzdraví, vy, barevná paní? Pokud ano, můžete to přijmout. „Jestli můžeš věřit.“

176 Ta barevná paní, která sedí hned vedle vás, má žaludeční potíže. Tam vzadu... Vidíte, ke komu mluvím? Vidíte to světlo? Jestli můžete věřit, můžete to obdržet. Vyzývám každou osobu, která je tady, aby tomu věřila.

177 Kdo jsme? Jsme sjednocení pod jednou velikou Vrchností, kterou je Kristus. Kristus je tady. Ó, aj! To malé srdíčko, ta malá věc, která bije tam uvnitř a ve které se nacházejí různého druhu předsudky a pochybnosti a všechn možný strach. Kolik z vás by chtělo dnes večer sjednotit tato srdce s Kristem? Zvedněte ruce. Amen! Kolik z vás si přeje, aby byl z vašich srdcí odstraněn všechn svět, aby byl z vašich srdcí odstraněn všechn hřích, aby byla z vašich srdcí odstraněna veškerá nevíra, a chtěli byste, aby z vašich srdcí byla odsunuta veškerá denominačnost a vyznání víry, abyste se mohli sjednotit s Kristem? Díky Bohu! Pak se tedy postavte! Amen!

178 Ještě moment. Zrovna jsem něco spatřil. Paní, vy jste se postavila. Věříte mi, že jsem Boží prorok? Máte problémy ve svém boku, je to tak? A na těch nosítkách sedí váš manžel. Pane, vy zemřete, jestli tam zůstanete ležet. Je to rakovina, která vás zničí. Věříte mi, že jsem Boží služebník? Přijmete má slova jakožto Božího služebníka? „Vezměte to lůžko a jděte domů, ve jménu Ježíše Krista.“

¹⁷⁹ Tady to je. Král je v táboře. V pořádku. Ježíš Kristus žije. A co vy ostatní? S čím se máme sjednotit? Pod mocí živého Boha. Jen se podívejte, jak on pobíhá, jak oslavuje, jak poskakuje a velebí Boha. Král je v táboře! Aleluja! Ať se postaví i ti ostatní. Vzdejte Bohu slávu.

